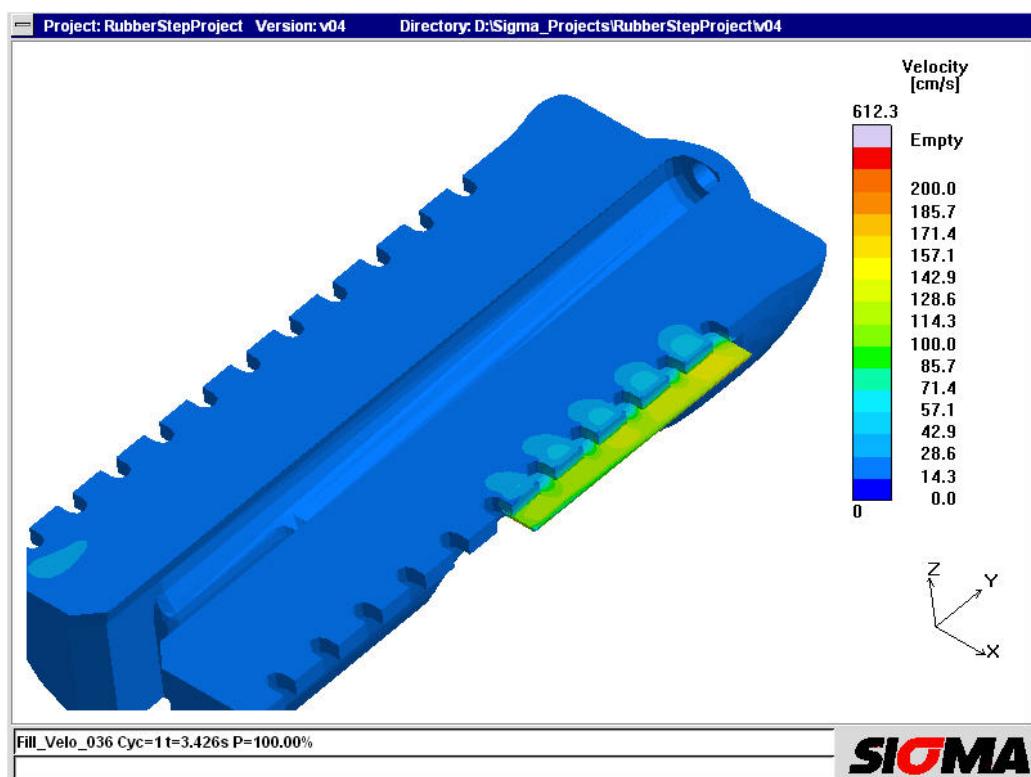
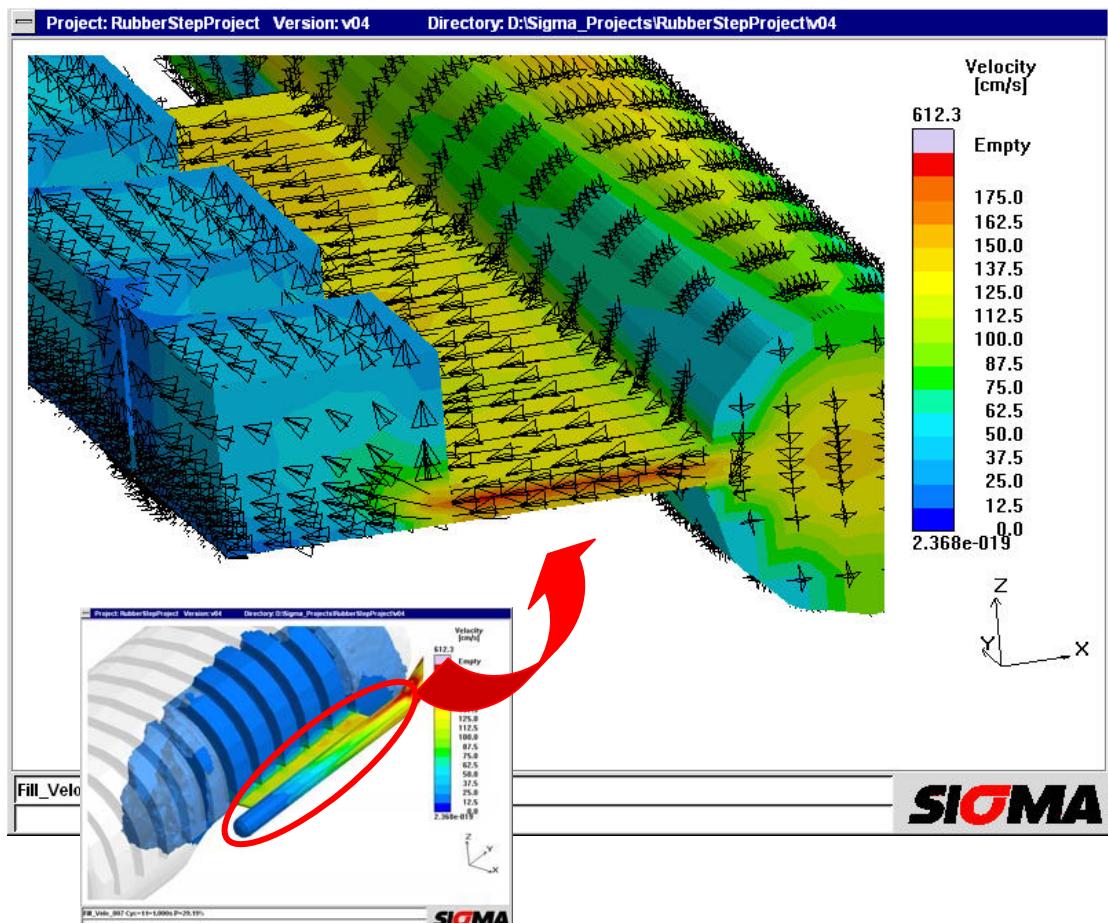

รูปที่ 130 แสดงผลของความเร็วฉีดที่ 75% ของการฉีด

รูปที่ 131 แสดงผลของความเร็วฉีดที่ 100% ของการฉีด

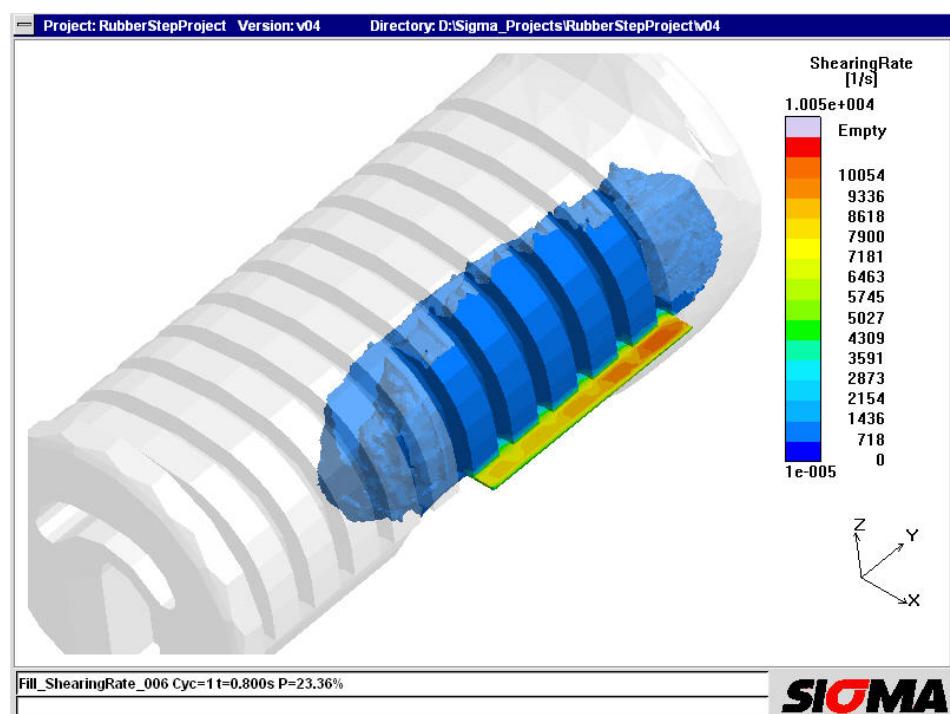
ในรูปที่ 132 แสดงทิศทางการไหลของยางที่เข้าไปภายในแม่พิมพ์ โดยลูกศรจะแสดงถึงทิศทางการไหลของยางเข้าไปภายในแม่พิมพ์จะเห็นได้ว่าเมื่อยางไหลออกจากรูเข้าแล้วทิศทางการไหลของยางจะกระจายออกทุกทิศทาง จากรูปจะเห็นได้ว่าความเร็วของเนื้อยางที่รูเข้าของแม่พิมพ์นั้นจะค่อยๆลดลง

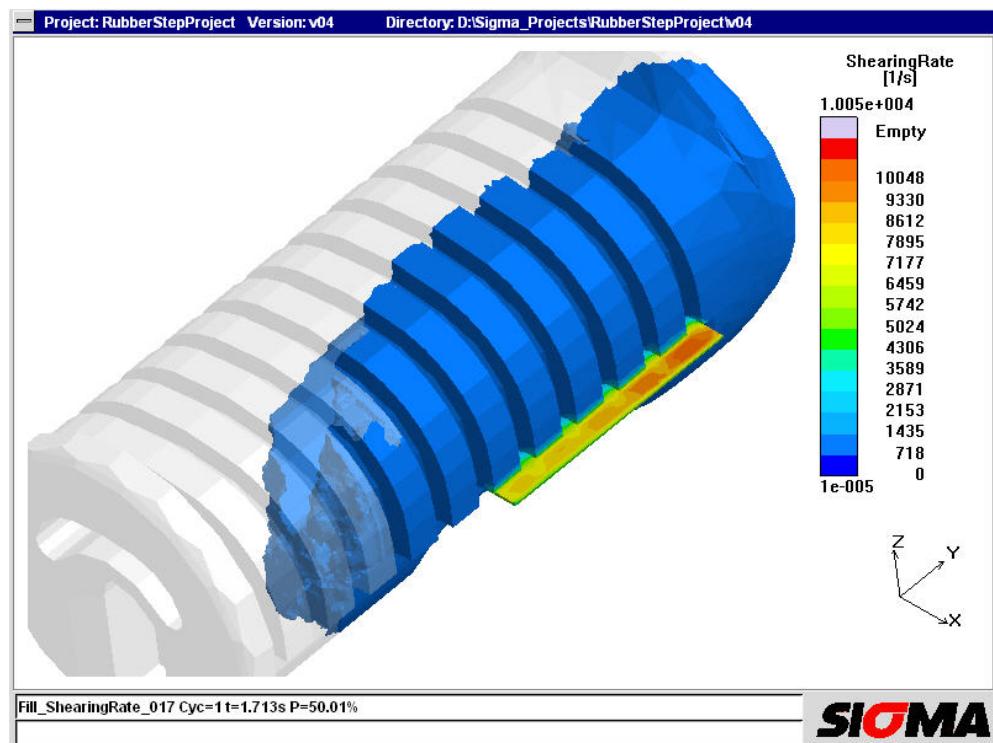
รูปที่ 132 แสดงเส้นทางการไหลของยางขณะฉีด

12) อัตราการเฉือน (Shearing Rate)

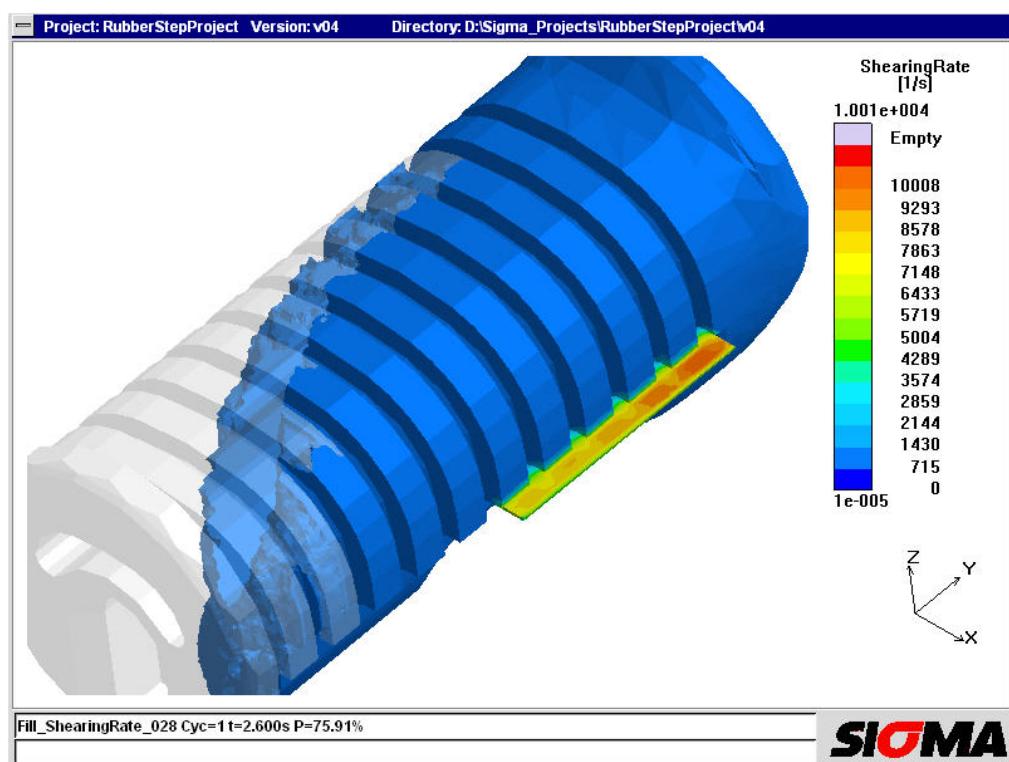
อัตราการเฉือนคืออัตราการเปลี่ยนแปลงรูปของเนื้อยางที่เกิดขึ้นขณะฉีดน้ำยาแสดงในรูปที่ 133 ถึงรูปที่ 136 ในรูปที่ 133 จะแสดงอัตราการเฉือนที่เกิดขึ้นภายในยางที่ 25 เปอร์เซ็นต์ของการฉีด จะเห็นได้ว่าค่าของอัตราการเฉือนที่เกิดมีค่าที่สูงบริเวณช่องทางวิ่ง และรูเข้า เนื่องจากมีขนาดที่เล็กทำให้การไหลเกิดอัตราการเฉือนได้มากซึ่งมีค่าสูงสุดที่บริเวณรูเข้าที่ 10,054 (1/วินาที) และในรูปที่ 134 ถึง 136 จะแสดงอัตราการเฉือนที่เกิดขึ้นภายในยางตอนฉีดที่ 50, 75, และ 100 เปอร์เซ็นต์ อัตราการเฉือนที่เกิดขึ้นภายในยางตอนฉีดมีค่าที่เหมือนกับที่ 25 เปอร์เซ็นต์ อัตราการเฉือนจะมีผลให้อุณหภูมิของยางสูงมากขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปการฉีดยางต้องการให้อุณหภูมิของยางสูงจึงมีการออกแบบให้รูเข้ามีขนาดเล็กเพื่อเพิ่มอุณหภูมิให้แก่เนื้อยาง

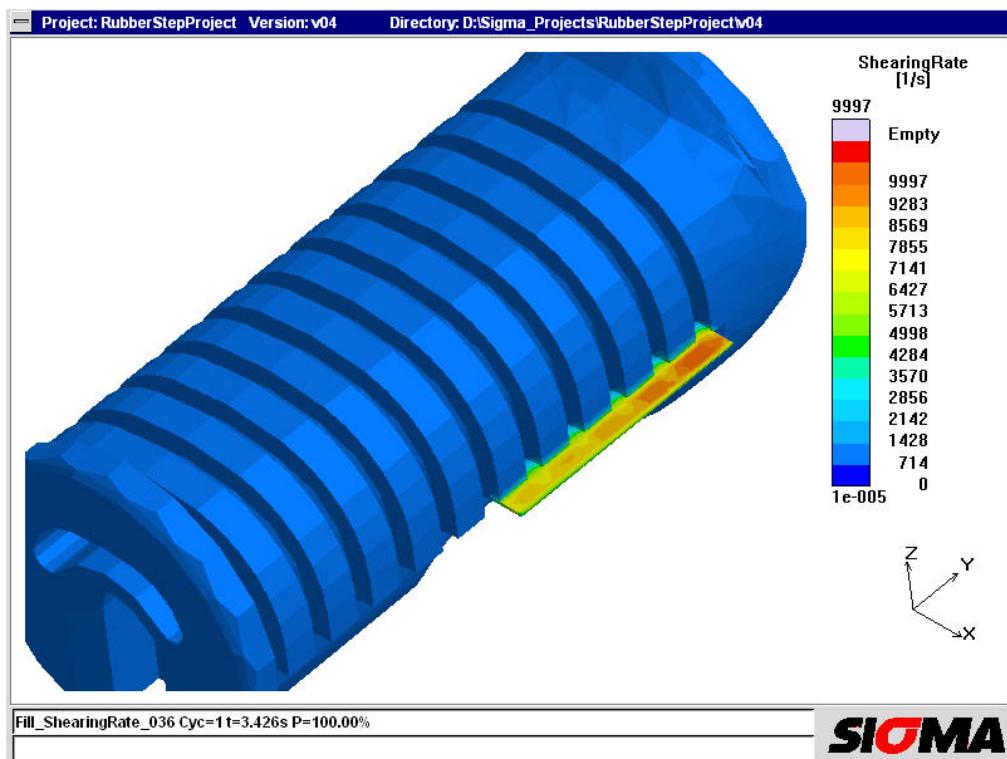
รูปที่ 133 แสดงผลของอัตราความเค้นเฉือนที่ 25% ของการฉีด

รูปที่ 134 แสดงผลของอัตราความเคี้นเฉือนที่ 50% ของการฉีด

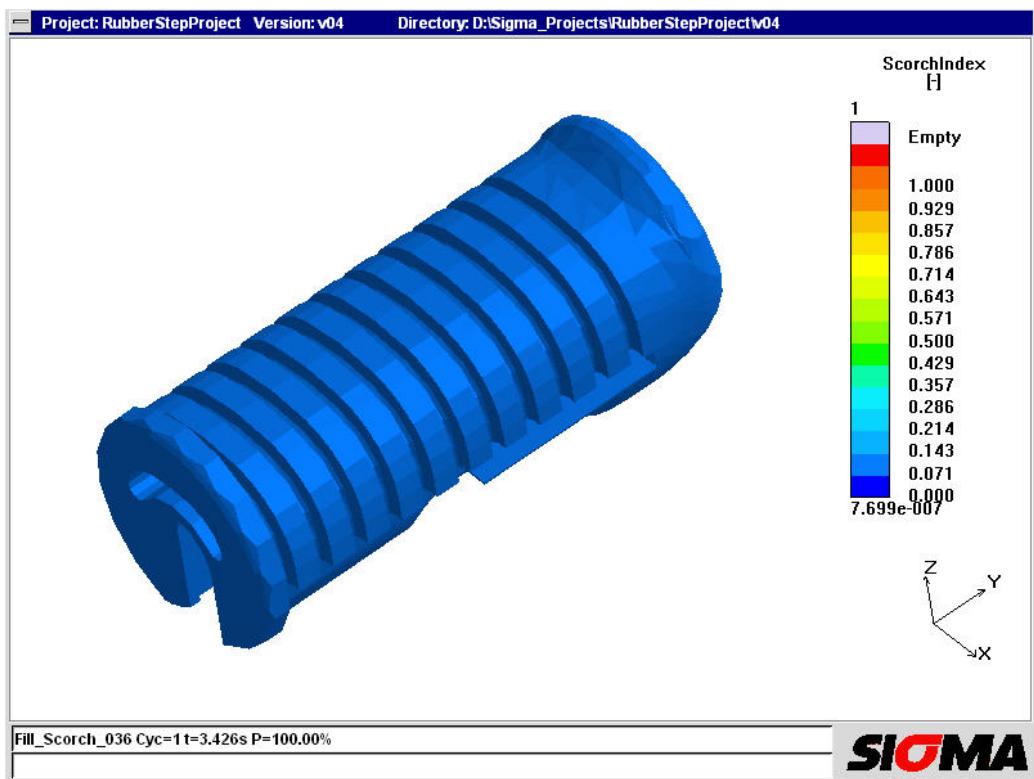
รูปที่ 135 แสดงผลของอัตราความเคี้นเฉือนที่ 75% ของการฉีด

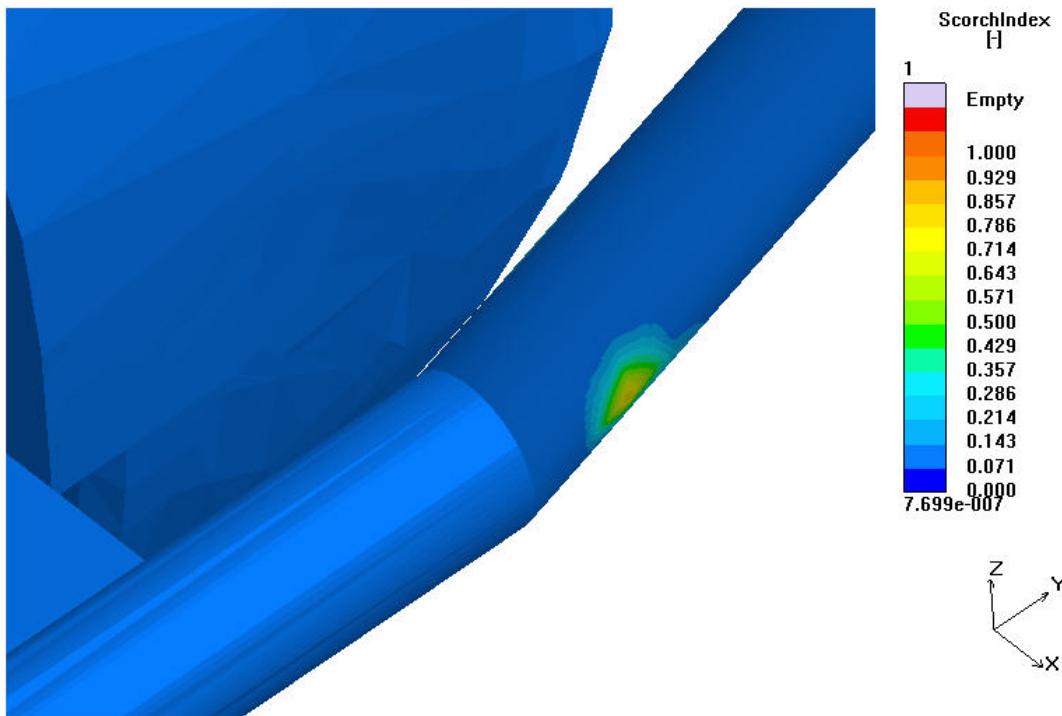
รูปที่ 136 แสดงผลของอัตราความเดินเนื่องที่ 100% ของการฉีด

13) การเปลี่ยนแปลงของเนื้อยางหลังการฉีดเต็ม (Sorch Index)

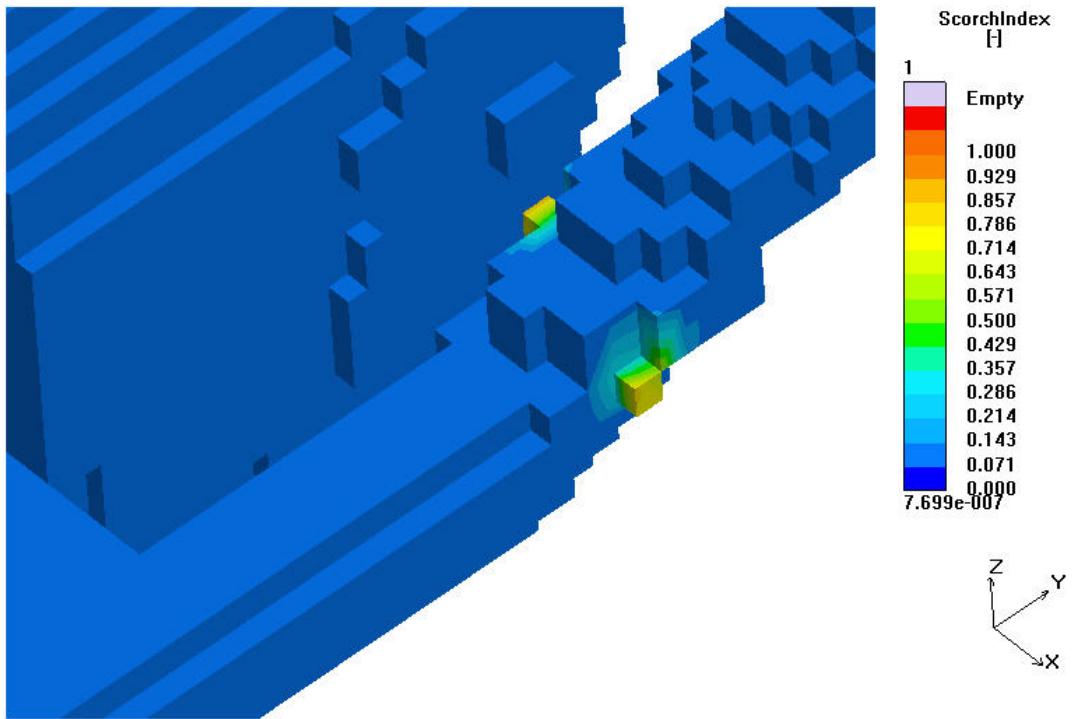
ค่า Scorch Index ของโปรแกรม 3D-SIGMA หมายถึงค่าการเริ่มปฏิกิริยา โดยหากค่า Scorch Index มีค่าเท่ากับ 1 ที่บริเวณนั้นจะเริ่มเกิดปฏิกิริยา ในรูปที่ 137 แสดงชิ้นงานที่เสร็จสิ้นกระบวนการฉีดเนื้อยางจะอยู่ภายในแม่พิมพ์จนเต็ม จะเห็นได้ว่าเนื้อยางเป็นสีน้ำเงินคือมีค่าดัชนีการสุกตัวของยางที่ค่าศูนย์ หมายความว่า ชิ้นงานไม่มีบริเวณใดที่เริ่มการเกิดปฏิกิริยาก่อน อย่างไรก็ตามเมื่อคุณกรุณะเห็นได้ว่าค่าดัชนีสูงสุดคือ 1 ซึ่งบริเวณที่มีค่าดักล่ำว้อยู่ที่บริเวณทางวิ่งดังรูปที่ 138 เมื่อพิจารณาแล้วบริเวณดังกล่าวไม่น่าเกิดปฏิกิริยาได้ดังรูป จึงได้ทำการปรับภาพเป็นแบบเอลิเมนต์ดังรูปที่ 139 พบว่าจุดดังกล่าวที่มีค่าดัชนีเป็น 1 นั้นเกิดจากการวางแผนของเอลิเมนต์ที่ไม่สมบูรณ์คือมีลักษณะการวางแผนต่อ กันแบบขอบชนกัน (Edge-Edge) เพียงอย่างเดียว ทำให้การวิเคราะห์โปรแกรมในส่วนนี้ผิดพลาดตัวได้ อย่างไรก็ตามในจุดดังกล่าวไม่มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ซึ่งสามารถยอมรับได้ ในรูปที่ 140 แสดงลักษณะการวางแผนเอลิเมนต์แบบขอบชนกัน

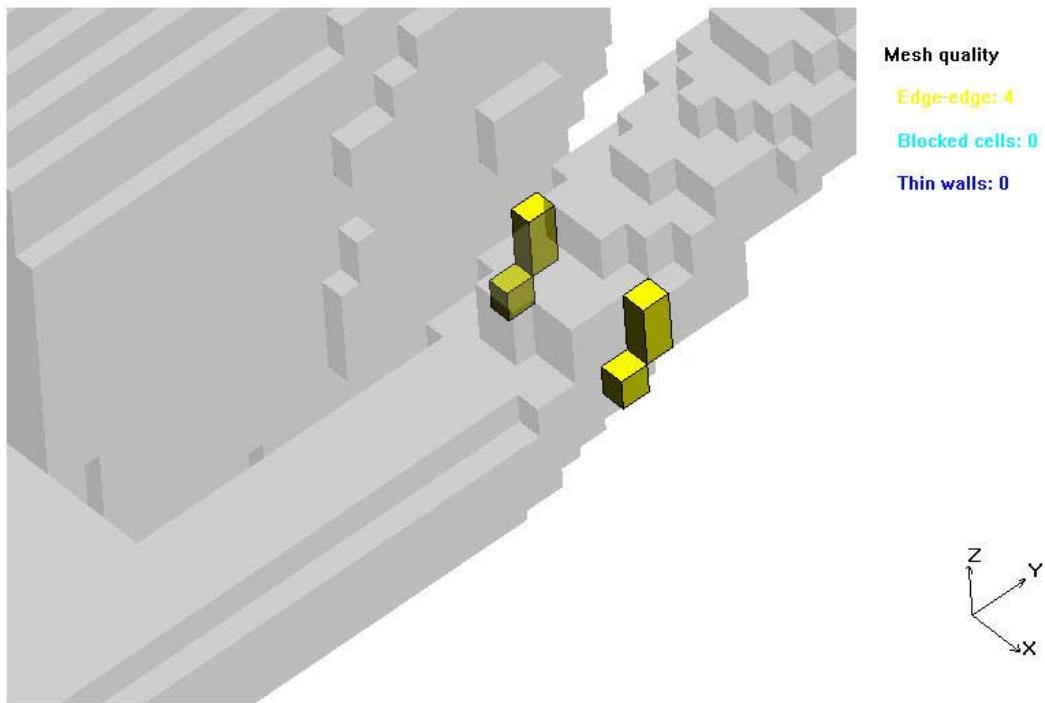
รูปที่ 137 แสดงผลของเนื้อยางที่จะเริ่มเกิดปฏิกิริยาหลังจากฉีดเต็ม

รูปที่ 138 แสดงบริเวณที่เนื้อยางจะเริ่มปฏิกิริยาก่อน

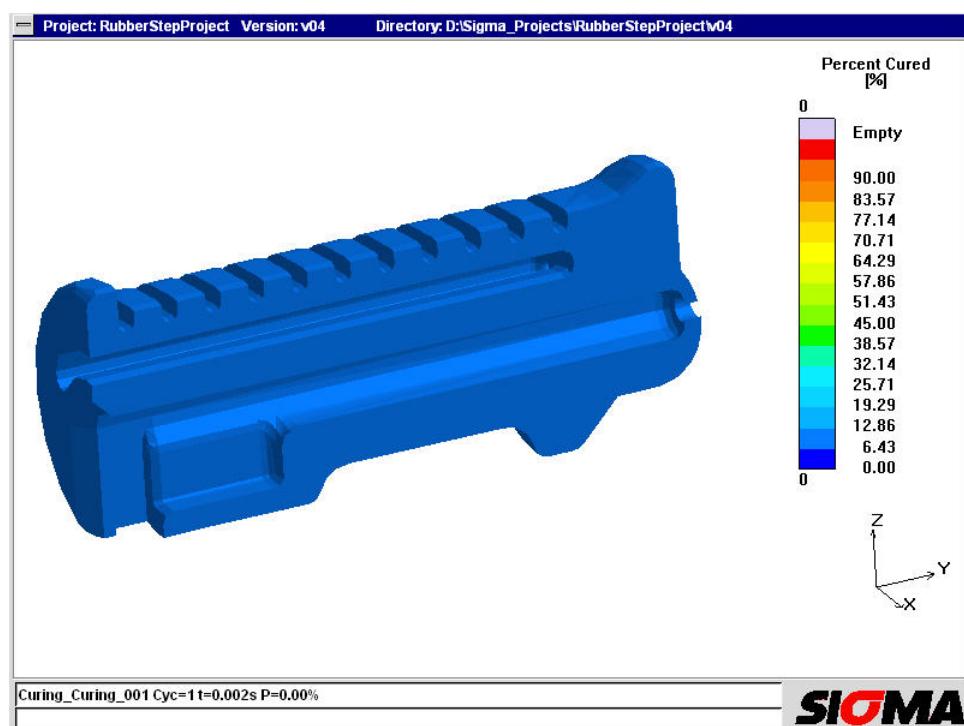
รูปที่ 139 แสดงบริเวณที่เนื้อยางจะเริ่มปกีกิริยา ก่อน โดยแสดงเป็นลักษณะแบบโอลิเมนต์

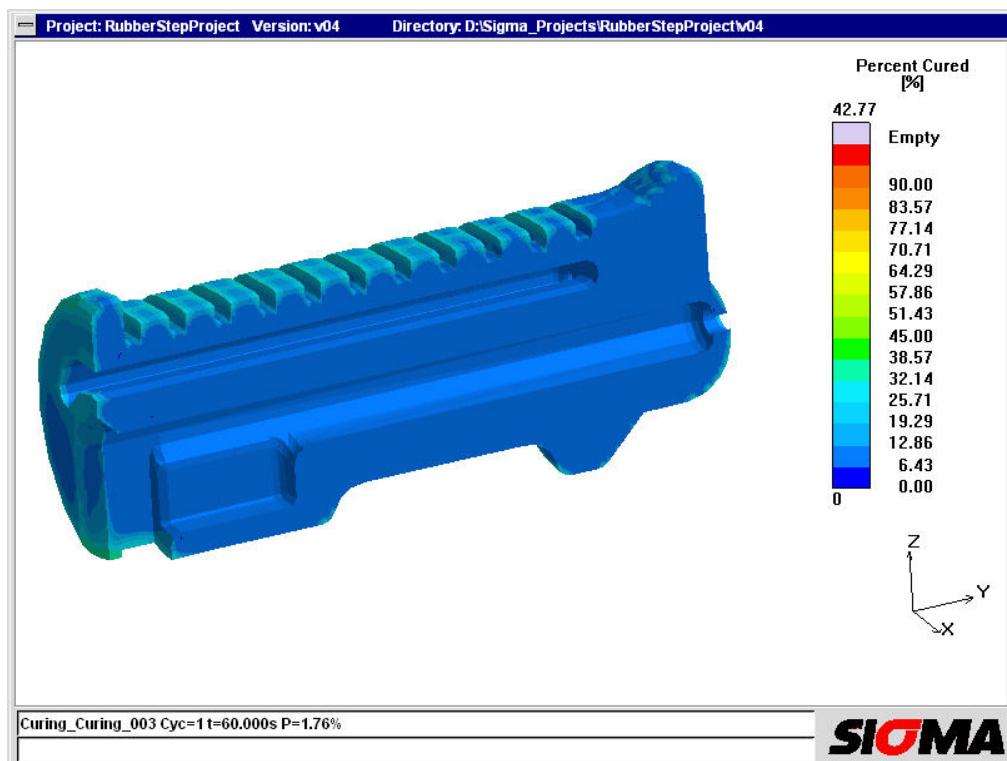
รูปที่ 140 แสดงบริเวณที่เนื้อยางจะเริ่มปกีกิริยา ก่อน เนื่องจากการแบ่งโอลิเมนต์

14) การสูกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน (Curing Rate)

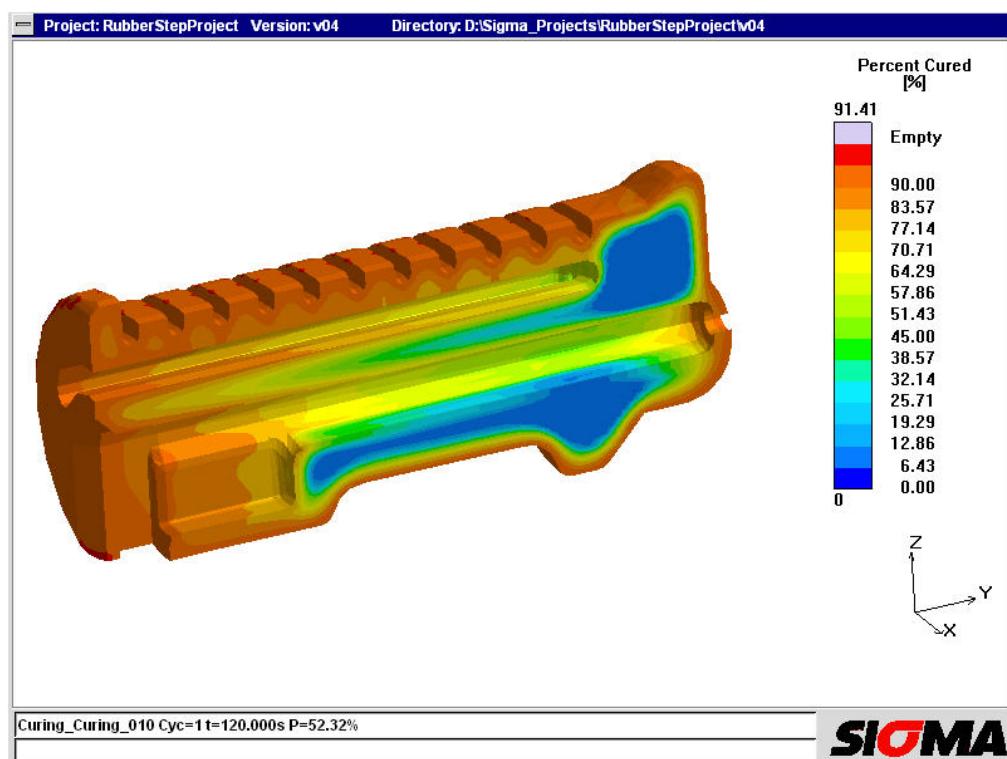
การสูกตัวของชิ้นงานนั้นในการนีดจาริงบอยคริงที่พบว่าภายในชิ้นงานจะมีโอกาสที่ชิ้นงานสูกไม่เต็มที่ได้ เนื่องจากความร้อนกระหายตัวจากภายในออกสู่ภายนอกสู่ภายนอกได้ยาก โปรแกรม 3D-SIGMA เป็นโปรแกรมแบบ 3 มิติ จึงช่วยให้สามารถดูการสูกภายในชิ้นงานได้ ดังรูปที่ 141 แสดงชิ้นงานที่เวลาเริ่มต้นการบ่ม เมื่อผ่าครึ่งชิ้นงานจากโปรแกรมดูจะเห็นได้ว่าภายในของชิ้นงานนั้นค่าเบอร์เซ็นต์ของการสูกตัวจะมีค่าที่เท่ากันที่สูงอยู่ และเมื่อเวลาผ่านไปที่ 60 วินาทีนั้นเบอร์เซ็นต์การสูกของเนื้อยางนั้นจะเริ่มเพิ่มขึ้นโดยแสดงในรูปที่ 142 จะเกิดขึ้น สูงสุดที่บริเวณพิเศษของชิ้นงานที่ 42.77 เบอร์เซ็นต์ เนื่องจากเนื้อยางได้รับความร้อนจากแม่พิมพ์ แต่บริเวณภายในของชิ้นงานและส่วนที่ลับผักกับชุดสไลด์นั้นเนื้อยางจะยังไม่สูกตัว และเมื่อเวลาที่ 120 วินาทีนั้นเบอร์เซ็นต์การสูกของเนื้อยางนั้นจะเริ่มเพิ่มขึ้น โดยแสดงในรูปที่ 143 จะเกิดขึ้นสูงสุดที่บริเวณพิเศษของชิ้นงานที่ 91.41 เบอร์เซ็นต์ และภายในของชิ้นงานจะเริ่มสูกตัวเข่นกันแต่ก็ยังมีส่วนที่ยังไม่สูกตัวอยู่ และที่เวลา 180 วินาที การสูกตัวของชิ้นงานสูงสุดที่ 96.83 เบอร์เซ็นต์ ดังแสดงในรูปที่ 144 ซึ่งจะเกิดขึ้นบริเวณพิเศษภายในของชิ้นงาน ก็จะเริ่มที่จะสูกตัวโดยที่ค่าน้อยที่สุดจะอยู่ที่ 34.57 เบอร์เซ็นต์ ซึ่งจะเกิดที่บริเวณภายในของด้านหัวของชิ้นงาน และบริเวณแกนกลาง และในรูปที่ 145 แสดงการสูกตัวที่เวลา 240 การสูกตัวของชิ้นงานสูงสุดที่ 98.38 เบอร์เซ็นต์ ในรูปที่ 146 แสดงการสูกตัวที่เวลา 240 การสูกตัวของชิ้นงานสูงสุดที่ 98.99 เบอร์เซ็นต์ ในการทำการทดลองจริงนั้นอุณหภูมิของชุดสไลด์นั้นจะน้อยกว่าในการใช้โปรแกรมเนื่องจากการถ่ายทอดความร้อนบนขณะที่นำชิ้นงานออกจากแม่พิมพ์เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการจึงทำให้อาจเกิดการไม่สูกตัวของเนื้อยางที่บริเวณที่ติดกับชุดสไลด์ซึ่งจะทำให้เนื้อยางติดกับชุดสไลด์

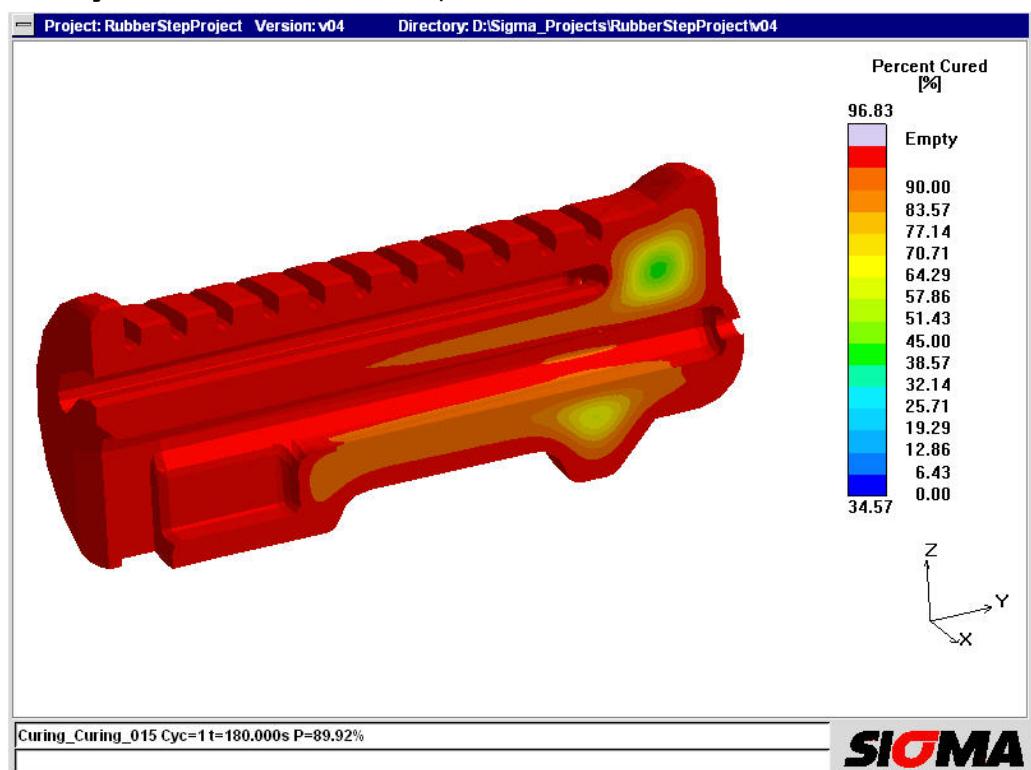
รูปที่ 141 แสดงเบอร์เซ็นต์การสูกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลาเริ่มต้น

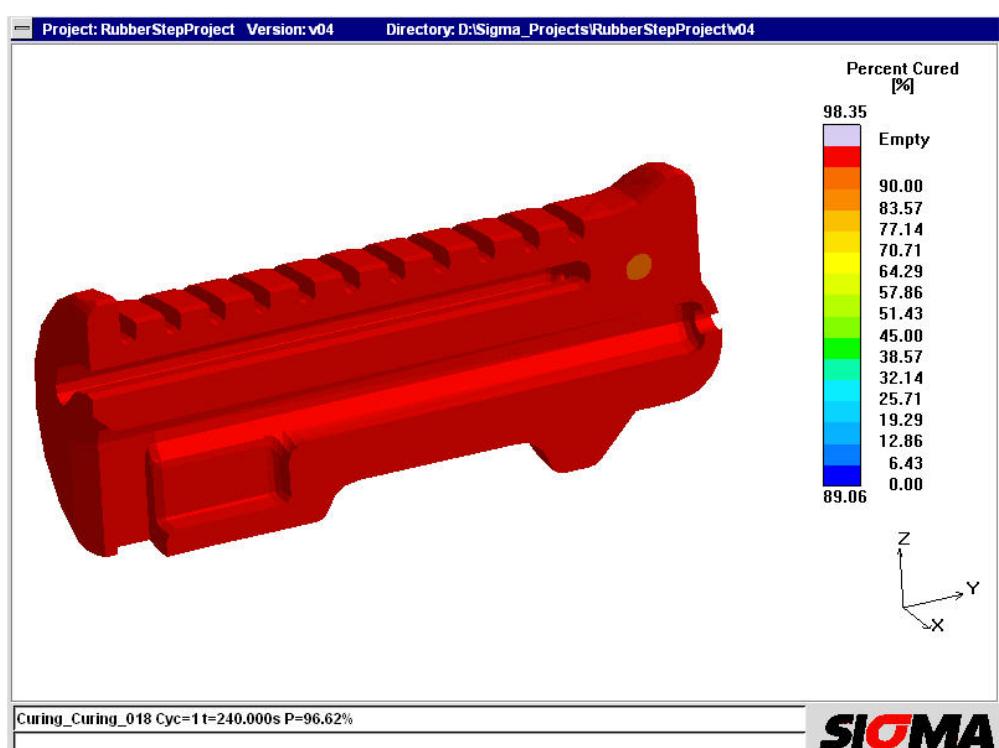
รูปที่ 142 แสดงเปอร์เซ็นต์การสุกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลา 60 วินาที

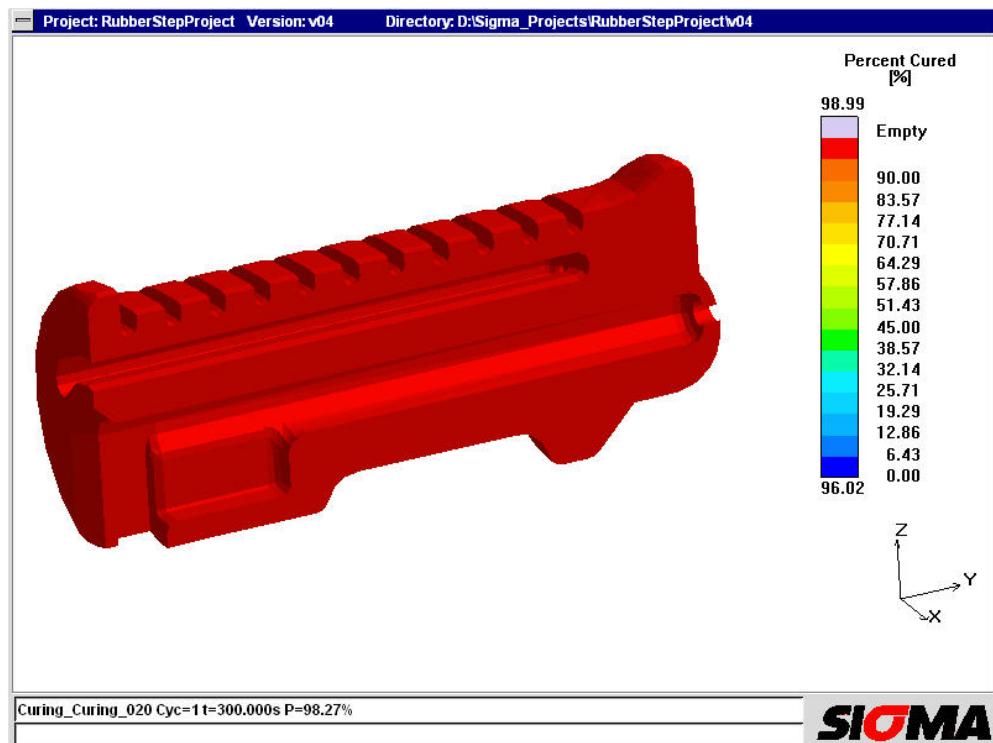
รูปที่ 143 แสดงเปอร์เซ็นต์การสุกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลา 120 วินาที

รูปที่ 144 แสดงเปอร์เซ็นต์การสุกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลา 180 วินาที

รูปที่ 145 แสดงเปอร์เซ็นต์การสุกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลา 240 วินาที

รูปที่ 146 แสดงเปอร์เซ็นต์การสุกของเนื้อยางภายในชิ้นงาน ที่เวลา 300 วินาที

โปรแกรม 3D-SIGMA สามารถแสดงเฉพาะส่วนที่ต้องการ ได้ เช่น ในรูปที่ 147 ถึง 150 จะแสดงเฉพาะบริเวณที่การสุกตัวของเนื้อยางไม่ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ที่เวลา 60 วินาที ของชิ้นงานซึ่งจะเกิดทั่วบริเวณของชิ้นงานเนื่องจากจะต้องใช้เวลาในการบ่มเนื้อยางให้นานกว่านี้ และเมื่อเวลาในการบ่มเพิ่มขึ้นเป็น 120 วินาที ดังแสดงในรูปที่ 148 ชิ้นงานจะเริ่มสุกตัวมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ทั่วบริเวณผิวของชิ้นงาน เมื่อเวลาที่ 180 วินาที การสุกตัวของเนื้อยางจะเพิ่มขึ้น ดังแสดงในรูปที่ 149 ซึ่งเหลือส่วนที่สุกไม่ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ จะอยู่ที่บริเวณแกนกลางของชิ้นงานที่จะเกิดที่เมื่อเวลาที่ 240 วินาที การสุกตัวของเนื้อยางจะเพิ่มขึ้น ดังแสดงในรูปที่ 150 ซึ่งเหลือส่วนที่สุกไม่ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ จะอยู่ที่บริเวณด้านปลายของชิ้นงาน